

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718203305
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5718203305.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne: P. U. Š., A.. XX.X.XXXX, W. X. XXX, XXX XX, proti žalovanému: G. F. Š., A.. XX.X.XXXX, W. W. XXX/XX, XXX XX, S. S., v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie sumy 2.064 €, takto

rozhodol:

- I. Vzájomná žaloba žalovaného o zaplatenie sumy 2.064 €, sa zamieta.
- II. Žalobkyňa má proti žalovanému právo na náhradu trov konania o nároku žalovaného na zaplatenie 2.064 € v plnom rozsahu.
- III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia.
- IV. Žalobkyňa má proti žalovanému právo na náhradu trov konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v plnom rozsahu.
- V. O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde 14.9.2018 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré boli zapísané na LV č. XXX a LV č. XXX pre kat. úz. Ď. a tiež k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre kat. úz. S. P..
2. Súd uznesením sp. zn. 10C/51/2018 zo dňa 22.1.2019 zastavil konanie v časti o návrhu žalobkyne na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností pre kat. úz. Ď. na LV č. XXX a LV č. XXX, nakoľko zistil, že predmetné nehnuteľnosti sú predmetom vyporiadania v skôr začatom konaní vedenom pod sp. zn. 15C/15/2018 a v konaní pod sp. zn. 10C/51/2018 konal ďalej len o návrhu žalobkyne o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. S. P., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX.
3. V priebehu konania žalovaný v podaní ním datovanom dňom 5.8.2019 a podanom na tunajšom súde dňa 7.8.2019, doplnenom následne podaniami podanými na súde dňa 26.8.2019 a 14.10.2019, uplatnil v konaní nárok na náhradu polovice vykurovacích nákladov na výrobnú halu, zapísanú na LV č. XXXX vo výške 2.064 €. Toto podanie súd posúdil ako vzájomnú žalobu žalovaného, ktorou žalovaný proti žalobkyňi ako podielovej spoluvlastníčke uplatnil nárok na náhradu nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s údržbou a užívaním predmetnej výrobnéj haly a ktoré hradil nad rámec výšky svojho spoluvlastníckeho podielu.

4. Dňa 24.9.2020 zobrala žalobkyňa svoju žalobu späť z dôvodu, že medzi stranami dňa 21.9.2020 došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, ktorou žalovaný odkúpil podiel žalobkyne na predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaný so späťvzatím žaloby vyjadril svoj súhlas dňa 21.10.2020 a súd preto uznesením sp. zn. 10C/51/2018 zastavil konanie o žalobe žalobkyne na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre kat. úz. S. P. a v konaní pokračoval len o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie sumy 2.064 € žalobkyňou. Súčasne v uznesení, ktorým zastavil konanie o zrušení a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam dňa 6.11.2020 (č.l. 276 - 279) súd rozhodol, že žalovaný má proti žalobkyňi právo na náhradu trov konania o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v plnom rozsahu.

5. V konaní súčasne bolo na návrh žalovaného dňa 11.8.2020 vydané uznesenie pod sp. zn. 10C/51/2018, ktorým súd rozhodol o návrhu žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že žalobkyňi zakázal, aby do 17.9.2020 vrátane previedla svoj spoluvlastnícky podiel k sporným nehnuteľnostiam vo výške 1/2-ice a to k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX - výrobná hala súp. č. XXXX, postavená na KNC parc. č. 152/8 a č. 152/9 a k týmto pozemkom, CKN parc. č. 152/8 o výmere 225 m² - zastavané plochy a nádvoria a ku CKN parc. č. 156/34 o výmere 112 m² - zastavané plochy a nádvoria. Vo zvyšnej časti a to v tej časti, kde žalovaný žiadal, aby neodkladné opatrenie bolo nariadené až do vyhlásenia rozsudku vo veci 10C/51/2018, teda po dni 17.9.2020, súd návrh žalovaného zamietol. Vzhľadom na to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný počas konania vo veci samej, súd nerozhodoval o náhrade trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia.

6. Proti uzneseniu okresného súdu č.k. 10C/51/2018-276 zo dňa 6.11.2020, ktorým súd konanie zastavil o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou a ktorým súd žalovanému priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, podala odvolanie žalobkyňa a Krajský súd v Žiline ako súd odvolací svojím uznesením sp. zn. 7Co/20/2021 zo dňa 25.2.2021 zrušil vo výroku o trovách konania napadnuté uznesenie a vrátil ho súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Vo svojom uznesení súd druhej inštancie uviedol, že v časti zastavenia konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam evidovaných na LV č. XXXX sa odvolací súd nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania. S poukazom na vyššie uvedené vyplýva, že už pred podaním žaloby sa snažila so žalovaným vysporiadať ich vlastnícke vzťahy, listom zo dňa 20.12.2017 ponúkala žalovanému svoj podiel na predaj za hodnotu v zmysle znaleckého posudku G.. P. Q., ktorý ohodnotil sporné nehnuteľnosti na sumu 33.100 € a svoj podiel ponúkala za sumu 15.000 €. V žalobe žiadala po prikázaní veci žalovanému, aby jej tento vyplatil za odstupujúci spoluvlastnícky podiel v zmysle znaleckého posudku G.. P. Q. č. 86/2017 - polovicu (zo stanovenej všeobecnej hodnoty 33.100 €), teda sumu 16.550 €, za ktorú sumu následne počas priebehu tohto konania predala svoj spoluvlastnícky podiel žalovanému. Teda k odpadnutiu predmetu konania došlo na základe kúpnej zmluvy, ktorá kopíruje žalobný návrh žalobkyne, z ktorého dôvodu jej nemôže byť pričítaná procesná vina na zastavení konania a tiež už pred podaním žaloby na súd navrhovala vyporiadanie podielového spoluvlastníctva takýmto spôsobom, dokonca ponúkala svoj spoluvlastnícky podiel za nižšiu cenu, a to 15.000 €, ktorú ponuku žalovaný neprijal.

8. V časti zastavenia konania pre prekážku začatého konania vo vzťahu k nehnuteľnostiam evidovaných na LV č. XXX a LV č. XXX je nutné podotknúť, že z dôkazov nachádzajúcich sa v spise (č.l. 108 - 110e) a zo samotného uznesenia č.k. 10C/51/2018-111 nevyplýva, že žalobkyňa sa domáhala zrušenia podielového spoluvlastníctva aj k takým nehnuteľnostiam, ktoré sú už predmetom v inom konaní (sp. zn. 15C/154/2018), ktoré obe konania mala iniciovať žalobkyňa. Oboznámením sa so žalobou vo veci sp. zn. 15C/15/2018 (č.l. 110c) vyplýva, že v tomto konaní žalobkyňa spolu s P. P. Š. iniciovala zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam evidovaných na LV č. XX v kat. úz. Ď.. Následne žalovaný vo vyjadrení k žalobe podal vzájomný návrh, ktorým sa domáhal zrušenia a vyporiadania k nehnuteľnostiam evidovaných na LV č. XXX a LV č. XXX v kat. úz. Ď. (č.l. 110a - 110b) a následne tento vzájomný návrh žalovaného bol uznesením č.k. 15C/15/2018-129 vylúčený na samostatné konanie, ktoré sa teraz vedie pod sp. zn. 15C/6/2019. Teda konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v tomto prípade bolo iniciované žalovaným. Z obsahu spisu (listín priložených do spisu) však nie je možné zistiť, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o vzájomnom návrhu žalovaného (vzájomný návrh podaný dňa 10.8.2018, uznesenie o vylúčení na samostatné

konanie 3.12.2018), teda či v čase podania žaloby v predmetnej veci (17.9.2018) mala vedomosť o takto začatom konaní, a teda svojim správaním mala procesne zaviniť zastavenie konania .

9. Vzhľadom na vyššie uvedené súd potom rozhodoval o nároku žalovaného na zaplatenie sumy 2.064 €, ktorý uplatnil vzájomnou žalobou proti žalobkyni, o trovách konania o vzájomnej žalobe a o trovách konania o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi stranami sporu a tiež o trovách konania o nariadení neodkladného opatrenia.

10. V podaní zo dňa 5.8.2019, ktoré na súd došlo 7.8.2019, v znení podania zo dňa 23.8.2019, ktoré na súd došlo 26.8.2019 a ktoré bolo nakoniec vyprecizované podaním zo dňa 11.10.2019, ktoré na súd došlo 14.10.2019, sa žalovaný proti žalobkyni domáhal zaplatenia sumy 2.064 €, ktorú uplatňoval titulom súčtu nákladov na vykurovanie výrobnej haly v podielovom spoluvlastníctve strán sporu a to v období decembra 2015 a januára a februára 2016, decembra 2016 a januára a februára 2017, decembra 2017 a januára a februára 2018, decembra 2018 a januára a februára 2019, pričom z týchto podaní žalovaného vyplynulo, že počas každej vykurovanej sezóny vykuroval v týchto mesiacoch výrobnú halu spolu 12 týždňov, čo za 4 vykurovacie sezóny predstavovalo 48 týždňov. V každom týždni pritom žalovaný spálil jeden priestorový meter dreva, čo spolu predstavuje 48 priestorových metrov dreva pri hodnote 50 € za 1 priestorový meter, predstavuje to potom náklad 2.400 €. Ako žalovaný v týchto podaniach uviedol, šlo o palivové drevo z lesov, ku ktorým má spoluvlastnícky podiel aj žalovaný. Toto drevo si on sám vyrobil z vlastného kapitálu, keďže spoluvlastní les. Podľa tvrdenia žalovaného potom vynaložil ďalšie náklady a to prácou a údržbou pri vykurovaní, ktoré predstavovali za týždeň 36 €. Každý týždeň totiž žalovaný chodil kúriť 5 dní po 3 hodiny denne, čo spolu predstavovalo 15 hodín práce pri kúrení za týždeň. Hodnotu svojej práce žalovaný odvodil od priemernej minimálnej mzdy a to 2,4 € za hodinu. Minimálna hodinová mzda totiž v roku 2015 predstavovala 2,184 €, v roku 2016 sumu 2,328 €, v roku 2017 sumu 2,5 €, v roku 2018 sumu 2,759 €, v roku 2019 sumu 2,989 €. Aritmetický priemer jednotlivých hodinových miezd v týchto rokoch je 2,558 €. Žalovaný však uviedol, že stanovil menšiu cenu práce za hodinu a to 2,4 €. Za týždeň spotreboval 15 hodín práce v hodnote 2,4 €, čo predstavuje spolu 36 €. To sú náklady za týždeň a keďže vykuroval celkovo za dané obdobie 48 týždňov, predstavuje to spolu sumu 1.728 €. Sumu 1.728 €, ktorá predstavovala hodnotu ním vynaloženej práce a sumu 2.400 €, ktorá predstavovala hodnotu palivového dreva, sčítal, čím dostal sumu 4.128 €. Keďže obe procesné strany boli spoluvlastníkmi danej výrobnej haly v 1-ici, na žalobkyňu pripadá suma 2.064 €. Takéto nároky žalovaný odôvodnil tou skutočnosťou, že obaja súrodenci a súčasne spoluvlastníci spornej výrobnej haly by sa mali podieľať na povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva. Keďže žalobkyňa býva v X., ktoré je 160 km vzdialené od S. P., je technicky nereálne, aby chodila vykurovať dielňu, zabezpečovala palivo a dohľad nad tým, aby mráz v čase vykurovacej sezóny nespôsobil škodu. Žalovaný uviedol, že je spoluvlastníkom parc. reg. E č. 1147 o výmere 1.207.390 m² - lesný pozemok, ktorá parcela je zapísaná na LV č. XXX. Drevo si sám nachystal v urbárskej hore (ide o spoločnú nehnuteľnosť v kat. úz. W.) a na dôkaz toho, že vlastným drevom vykuroval vo výrobnej hale, zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. S. P., pripojil okrem čiastočného výpisu z LV č. XXX pre kat. úz. W. aj čestné prehlásenie jeho matky B. Š. zo dňa 21.8.2019 (č.l. 155).

11. Na pojednávaní dňa 13.5.2021 na vysvetlenie žalovaný súdu uviedol, že výrobnú halu vykuroval z toho dôvodu, že budovu bolo nutné temperovať, aby nedochádzalo k vzniku plesní a aby nezamrzlo kúrenie. Halu jeho sestra nenavštevovala a nevyužíval ju ani on. V hale sa nachádzali veci, ktoré v minulosti slúžili živnostenskému podnikaniu nebohého otca žalobkyne a žalovaného, po ktorom halu zdedili. Otec bol zámočník a mal tam svoje stroje. Neskôr si nejaké veci uskladnil v hale aj on, čiže žalovaný. K tomu, či jeho sestra, čiže žalobkyňa, mala kľúče od haly, sa vyjadriť nevedel. Tvrdil však, že len vďaka jeho údržbe spočívajúcej v temperovaní haly vykurovaním si daná nehnuteľnosť zachovala hodnotu a neschátrala. Svoj nárok chcel ešte poukázať znaleckým posudkom, ktorý si objednal 14.4.2021 u znaleckej spoločnosti JHS s.r.o., so sídlom v Martine. Žalovaný na pojednávaní tvrdil, že sestre, čiže žalobkyni, nebránil, alebo navštíviť spornú halu, ale vždy vyžadoval, aby jej pritom robil sprievod on, pretože mal podozrenie, že sestra si z haly chce odnieť nejaké veci, ktoré boli pozostalosťou po otcovi.

12. Žalobkyňa sa na pojednávaní dňa 3.10.2019, kde bola zastupovaná ešte svojim právnym zástupcom, k prvotným podaniam žalovaného vyjadriť nevedela, nakoľko v tom čase boli ešte neúplným podaním a po vyprecizovaní podania podľa pokynov súdu sa k nemu prvýkrát vyjadrila na pojednávaní dňa 10.9.2020, z ktorého vyplynulo, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.064 € neuznáva, pretože

predmetnú halu neužívala a nevidí dôvod, prečo by za žalovaného mala platiť. Rovnako sa vyjadrila vo svojom poslednom podaní pred pojednávaním dňa 13.5.2021, keď sa z neprítomnosti na tomto pojednávaní súdu ospravedlnila a pokiaľ šlo o finančný nárok žalovaného, z rovnakých dôvodov ho neuznávala.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie predovšetkým čítaním listín pripojených do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

14. Žalobkyňa a žalovaný na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 1.7.2015 sp. zn. 18D/30/2015 - 106, Dnot/23/2015, sa stali dedením po svojom otcovi podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX okrem CKN parc. č. 152/8 a CKN parc. č. 156/34, obe druh zastavané plochy a nádvoria, aj výrobné haly č. súp. XXXX, ktorá čiastočne leží na CKN parc. č. 152/8, ale čiastočne na CKN parc. č. 152/9. Podielové spoluvlastníctvo strán sporu k týmto nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX zaniklo až v priebehu konania, keď žalobkyňa so žalovaným uzatvorila kúpnu zmluvu, ktorou odpredala žalovanému svoj spoluvlastnícky podiel k týmto nehnuteľnostiam za dohodnutú kúpnu cenu 16.550 € (kúpna zmluva zo dňa 21.9.2020 na č.l. 264 - 268). Táto skutočnosť následne potom viedla žalobkyňu k späťvzatiu žaloby, ktorou sa domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre kat. úz. S. P.. Je ale zrejmé, že od roku 2015 až do povolenia vkladu vyššie uvedenej kúpnej zmluvy v septembri roku 2020 boli strany sporu podielovými spoluvlastníkmi aj výrobné haly a to každá strana v podiele 1/2-ica.

15. Už zo samotnej žaloby, ktorú žalobkyňa podala a aj z korešpondencie medzi stranami sporu, ktorú žalobkyňa k žalobe pripojila, je zrejmé, že medzi súrodencami ohľadne nehnuteľností, ktoré zdedili po otcovi, ale aj iných nehnuteľností, ktoré neboli predmetom tohto konania, existovali v minulosti spory. Aj keď žalovaný odpovedal vyhýbavo, je zrejmé z listu žalobkyne, spracovaného jej právnym zástupcom zo dňa 25.5.2017 (č.l. 16), že týmto listom sa žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému ako podielová spoluvlastníčka domáhala sprístupnenia okrem iného aj výrobné haly a odovzdania kľúčov potrebných k prístupu nehnuteľností s tým, že žalovaný od augusta 2015 je jediný a výhradný užívateľ spoločných nehnuteľností a žalobkyňu znemožnil užívanie týchto nehnuteľností v rozpore s jej spoluvlastníckym právom (č.l. 16). Keďže žalovaný zrejme nereagoval, žalobkyňa sa potom opätovne listom z 24.7.2017 domáhala vydania kľúčov k sporným nehnuteľnostiam a súčasne aj ďalšieho riešenia právnych vzťahov k nehnuteľnostiam.

16. Na tento list žalovaný odpovedal listom zo dňa 18.7.2017 (č.l. 12). Z tohto listu vyplývalo, že žalovaný spochybňuje spoluvlastníctvo žalobkyne k inventáru v dielni a preto žalovaný umožní, resp. sprístupní žalobkyňu dielňu len vo svojej prítomnosti. Takýto návrh žalovaný odôvodnil tým, že sa obáva, aby žalobkyňa nevykradla inventár z dielne. V tomto liste súčasne žalovaný upozornil žalobkyňu, že by sa mala podieľať na nákladoch na údržbu dielne, na jej vykurovanie a údržbu areálu. Podobne reagoval žalovaný v liste zo dňa 14.9.2017, z ktorého opätovne vyplýva, že je ochotný umožniť žalobkyňu návštevu dielne len v jeho prítomnosti. Až koncom roka 2017, ako to nakoniec vyplýva z listu žalobkyne zo dňa 2.10.2017 (č.l. 13), žalobkyňa informovala žalovaného, že aj v súvislosti s obstaraním znaleckého posudku na ohodnotenie tejto nehnuteľnosti žalobkyňa vstúpila do haly za pomoci zámočníka, ktorý vymenil zámok, pričom jeden kľúč od výrobné haly bol spolu s listom z 2.10.2017 zaslaný aj žalovanému. Súd mal takto preukázané, že najneskôr do 2.10.2017, keď žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu informuje žalovaného o výmene kľúčov vo výrobné hale, žalobkyňa nemala možnosť spornú halu užívať, nakoľko kľúče od nej (do výmeny uskutočnenej žalobkyňou) vlastnil len žalovaný, ktorý jej kľúče odmietol vydať a ako z jeho korešpondencie vyplýva, návštevu haly bol ochotný žalobkyňu umožniť len vo vlastnej prítomnosti. Je teda zrejmé, že do začiatku októbra 2017 od nadobudnutia spoluvlastníctva k hale žalobkyňa nemala možnosť túto halu nijako užívať. Naopak, halu mohol využívať jedine žalovaný, čo nakoniec aj urobil, keď si do nej v presne nezistenom období uložil popri veciach zdedených po otcovi aj nejaké svoje vlastné, bližšie nešpecifikované, veci, ako to nakoniec z vyjadrenia žalovaného vyplývalo.

17. Nároky žalovaného súd posudzoval podľa ust. § 137 a nasl. Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.), ktoré upravujú podielové spoluvlastníctvo.

18. Podľa § 137 ods. 1 Obč. zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

19. Spoluvlastníkovi prislúchajú práva aj povinnosti k spoločnej veci podľa pomeru jeho podielu k podielom ostatných spoluvlastníkov a vyjadruje teda mieru, v akej sa spoluvlastníci počas spoločného vlastníctva podieľajú na správe spoločnej veci, na nákladoch na spoločnú vec vynaložených a na úžitkoch z nej. Je zrejmé z rozsahu spoluvlastníctva oboch strán, že v súvislosti so spoluvlastníctvom výrobnéj haly by sa žalobkyňa, aj žalovaný, mali v rovnakom rozsahu, teda každý v 1-ici, podieľať na nákladoch na údržbu tejto budovy a súčasne by ju aj v rovnakom rozsahu mali užívať, pokiaľ sa nedohodnú inak.

20. Súd nevyklučuje, že by nárok, ktorý žalovaný voči žalobkyni uplatnil, nemal oporu v ust. § 137 ods. 1 Obč. zákonníka, nepriznal ho však žalovanému v toho dôvodu, že žalovaný ho náležitým a pre súd presvedčivým spôsobom nepreukázal.

21. Totiž žalovaný pre súd presvedčivým spôsobom nepreukázal, že výrobnú halu skutočne v danom období vykuroval a že na vykurovanie tejto výrobnéj haly vynaložil také náklady, aké žalovaný opísal. Žalovaný síce preukázal spoluvlastnícky podiel na urbárskej hore, zapísanej na LV č. XXX pre kat. úz. W. (č.l. 154), avšak súd nie je presvedčený, že by žalovaný mal možnosť len tak svojpomocne do spoločnej urbárskej hory vstúpiť a vziať si z nej bez akejkoľvek evidencie urbárskeho spoločenstva drevo v rozsahu 12 priestorových metrov pred začiatkom každej vykurovacej sezóny v hodnote 50 € za 1 priestorový meter dreva. Žalovaný dôkazmi, ktoré súdu predložil, preukázal len spoluvlastnícky podiel v urbárskej hore v kat. úz. W., nepreukázal však odobratie dreva v rozsahu, v akom uvádzal a v hodnote, akú uvádzal, tým, že by preukázal, či už povolenie, alebo výdajku od urbárskeho spoločenstva, cenníky palivového dreva v danom období a pod.. Preto tvrdené náklady žalovaného na spotrebu paliva v tej - ktorej vykurovacej sezóne ostali nepreukázané, čím bol nepreukázaný aj nárok na ich náhradu. Žalovaný navyše nepreukázal, či vykurovaním haly v rozsahu, pri ktorom bolo spotrebované ním tvrdené množstvo palivového dreva, bolo vykurovanie na úrovni teplôt, ktoré výlučne slúžilo len zabezpečeniu neznehodnotenia stavby budovy haly, alebo už bolo v takom rozsahu, že slúžilo komfortu užívateľa, ktorým do vykurovacej sezóny 2017/2018 bol výlučne žalovaný. Z vykonaného dokazovania totiž aj pre súd vyplynulo, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa do začiatku októbra 2017 nedisponovala kľúčom od výrobnéj haly, bola fakticky žalovaným vylúčená z možnosti túto halu užívať.

22. Žalovaný si tiež uplatnil vo vzťahu k žalobkyni nárok na zaplatenie polovice zo sumy 1.728 €, čiže nárok na zaplatenie sumy 864 € titulom odmeny za prácu, ktorú tri hodiny denne počas vyššie uvádzaných vykurovacích sezón 2015 až 2019 bol nútený pri vykurovaní vynaložiť. Žalovaný udával, že pri vykurovaní haly strávil tri hodiny denne počas 5 dní v týždni a počas 12 týždňov v každej vykurovacej sezóne. Aj v tomto smere jeho tvrdenia zostali v rovine tvrdení, pokiaľ ide o rozsah práce, ktorú vykonal. Na druhej strane takouto prácou mu nevznikli výdavky, alebo nejaké iné finančné straty, ktoré by zodpovedali pojmu „náklady“, na úhrade ktorých by sa mala žalobkyňa ako podielová spoluvlastníčka podieľať.

23. Nárok žalovaného tak, ako ho uplatnil, sa javí preto ako nepreukázaný a nedôvodný, navyše však aj v rozpore s dobrými mravmi. Je totiž nepochybné, že takmer polovicu žalovaného obdobia bola žalobkyňa z užívania veci vylúčená a v konaní nebol produkovaný dôkaz zo strany žalovaného na podporu jeho nároku, z ktorého by vyplývalo, že od októbra 2017 už žalobkyňa danú výrobnú halu užívala. Naopak, žalovaný tvrdil, že v hale uskladnil aj svoje veci. Teda z tohto pohľadu to bol len žalovaný, ktorý aj reálne čerpal úžitkovú hodnotu haly v presne nezistenom období a ktorý od roku 2015 do začiatku októbra 2017 žalobkyňu doslova vylúčil z užívania haly tým, že ju nesprístupnil odovzdaním kľúčov. Pre súd však východiskovým momentom pre zamietnutie vzájomnej žaloby žalovaného bola tá skutočnosť, že žalovaný tento finančný nárok dostatočne súdu nepreukázal. Žalovaný síce na poslednom pojednávaní predložil súdu objednávku znaleckého posudku, ktorým chcel svoj nárok preukázať, pre súd však zostalo nezistené a nevyplývalo to ani z vyjadrenia žalovaného, k akým otázkam mal byť tento znalecký posudok podaný. Žalovaný navyše tvrdil, že nejde o nový dôkaz, len o rekapituláciu toho, čo žalovaný už konštatoval, alebo čo súdu dôkazmi, ktoré predložil, preukázal.

24. Súd už takýto dôkaz nevykonal a to s poukazom na ust. § 185 ods. 1 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.), podľa ktorého súd rozhodne, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná. Návrh na vykonanie dôkazu pritom v zmysle ust. § 149 patrí medzi prostriedky procesného útoku, ktoré v zmysle ust. § 153 ods. 1 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.), sú strany povinné uplatniť včas. Prostriedky procesného útoku nie

sú prítom uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. V zmysle § 153 ods. 2 C.s.p. na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania, alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. V tomto prípade súd poukazuje, že práve v zmysle ust. § 153 ods. 2 C.s.p. s poukazom aj na vyššie citované ustanovenia C.s.p. súd zamietol návrh žalovaného na doplnenie dokazovania predložením znaleckého posudku. Žalovaný už pri zaslaní žaloby s jej prílohami bol spolu s uznesením súdu zo dňa 15.10.2018 poučený o procesných právach a povinnostiach strany sporu a to aj o povinnosti vyplývajúcej z ust. § 153 C.s.p.. Toto poučenie žalovaný dostal 19.10.2018 a nárok uplatnil prvýkrát neúplným podaním z 5.8.2019. Definitívne ho však vyprecizoval podaním z 11.10.2019, ktoré na súd došlo 14.10.2019. Napriek predtým prevzatému poučeniu súdu však nenavrhoval súdu dôkazy, ktorými by svoje tvrdenia o vynaložených nákladoch nepochybne preukázal. Predloženie znaleckého posudku by sa vynaložilo odročenie pojednávania, dokonca na neurčito, pretože žalovaný nevedel súdu ozrejmiť ani časový horizont, v ktorom by mu mal byť znalecký posudok dodaný a preto súd v záujme hospodárnosti konania takýto dôkaz nepripustil a vo veci meritórne rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

25. O trovách konania, ktoré vznikli v súvislosti s uplatňovaným nárokom žalovaného vzájomnou žalobou, súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a keďže v konaní o vzájomnej žalobe bola úspešná žalobkyňa, súd jej proti žalovanému priznal právo na náhradu tejto fázy konania v plnom rozsahu.

26. V konaní na návrh žalovaného bolo vydané neodkladné opatrenie, v ktorom však žalovanému nebolo vyhovené v plnom rozsahu. Súd preto o trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania proti druhej strane.

27. Nakoniec súd v rozsudku opätovne rozhodol aj o trovách konania, ktoré stranám sporu vznikli v súvislosti so žalobou žalobkyne o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Súd aj vychádzajúc z právneho názoru súdu druhej inštancie, čiže Krajského súdu v Žiline, sa zaoberal aj otázkou, či zastavenie konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva strán sporu k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané na LV č. XXX a LV č. XXX pre kat. úz. Ď., nezavinila strana žalujúca tým, že by bola podala žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva podaním zo dňa 10.9.2018 napriek tomu, že v inom konaní už na základe vzájomnej žaloby žalovaného sa konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k týmto nehnuteľnostiam viedlo. Súd sa preto na pojednávaní dňa 13.5.2021 oboznámil s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/15/2018 a zistil, že konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX a LV č. XXX pre kat. úz. Ď., začalo pôvodne v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 15C/15/2018 na základe podania žalovaného zo dňa 29.5.2018, z obsahu ktorého ale nespochybniteľne nevyplývalo, že sa ňou žalovaný domáha zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva aj k ďalším nehnuteľnostiam (LV č. XXX a LV č. XXX pre kat. úz. Ď.). Podanie žalovaného zo dňa 29.5.2018, ktoré bolo aj súčasne vyjadrením k žalobe v konaní sp. zn. 15C/15/2018, bolo síce uznesením zo dňa 7.6.2018 zaslané na vyjadrenie právneho zástupcovi žalobkyne, ktorý ho prevzal 11.6.2018, avšak z vyjadrenia právneho zástupcu je zrejmé, že podanie neposudzuje ako vzájomný návrh. Na výzvu súdu potom žalovaný doplnil podanie z 29.5.2018 podaním z 10.8.2018, avšak toto doplňujúce podanie žalovaného už právnemu zástupcovi žalobkyne zaslané nebolo a o tom, že takýmto spôsobom bolo pôvodné podanie žalovaného z 29.5.2018 doplnené, sa právny zástupca žalobkyne dozvedel až neskôr, keď dňa 3.12.2018 bol vzájomný návrh žalovaného vylúčený na samostatné konanie, ktoré potom bolo vedené pod inou sp. značkou 15C/6/2019.

28. Preto súd dospel k presvedčeniu, že v čase podania žaloby vo veci 10C/51/2018, ktorá na súd došla 17.9.2018, žalujúca strana nemala vedomosť o tom, že na podklade vzájomnej žaloby je už na Okresnom súde Martin vedené konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX a LV č. XXX pre kat. úz. Ď.Y. a preto zastavenie konania o týchto nárokoch v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/51/2018 nemožno pričítať na ťarchu žalobkyne.

29. Aj v druhej naznačenej otázke súd potom prehodnotil svoj pôvodný právny názor, keď zistil, že v súvislosti so zastavením konania po späťvzati žaloby žalobkyne vo veci 10C/51/2018 nie je možné

aplikovať ust. § 256 ods. 1 C.s.p. v neprospech žalobkyne. Súd uznal argumenty žalobkyne, ktoré spočívali v tvrdení, že v priebehu konania po dvoch rokoch trvajúceho sporu došlo medzi stranami sporu k dohode, keď žalobkyňa za náhradu 16.550 € previedla svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre kat. úz. S. P., na žalovaného a teda odpadol dôvod konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k týmto nehnuteľnostiam. V priebehu súdneho konania takto došlo k tomu, čo žalobkyňa za výhodnejších podmienok navrhovala žalovanému v liste zo dňa 20.12.2017, keď žalovanému navrhla odkúpenie jej podielu k nehnuteľnostiam na LV č. XXXX za sumu 15.000 €. Za predpokladu, že by bol žalovaný súhlasil s jej návrhom, bolo možné predísť sporu v konaní pod sp. zn. 10C/51/2018. V tomto konaní už potom žalobkyňa za svoj spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach žiadala cenu zodpovedajúcu znaleckému posudku, teda sumu 16.550 €, čo vyplynulo neskôr aj z prednesu jej právneho zástupcu na pojednávaní dňa 3.10.2019. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že dôvodom späťvzatia žaloby žalobkyňou bolo, že v priebehu konania previedla svoj spoluvlastnícky podiel na žalovaného za takú hodnotu, akú navrhovala v pôvodnej žalobe, teda až správanie žalovaného bolo dôvodom, pre ktorý dôvodne podanú žalobu zobrala späť. Za takýchto okolností je potom možné hovoriť o tom, že to bol práve žalovaný, ktorý svojím správaním v priebehu konania zavinil zastavenie konania.

30. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

31. V zmysle citovaného ustanovenia na základe vyššie uvádzaných skutočností súd potom o trovách konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v rozsudku po zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline opätovne rozhodol tak, že žalobkyňa má proti j žalovanému za túto fázu konania právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 256 ods. 1 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.